

Πότε είμαστε κύριοι των κτημάτων μας;

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τα κτήματά μας, τότε προ πάντων γίνονται δικά μας, όταν δεν τα έχουμε για μας τους ίδιους, αλλά βρίσκονται συνέχεια στην υπηρεσία των φτωχών.

Και πώς, εγώ θα σας το πω: Αν αποθέσεις τα χρήματά σου στο χέρι του φτωχού, δεν επιτίθεται ούτε ο συκοφάντης, ούτε τα βλέπει φθονερό μάτι, ούτε τα αφαιρεί ληστής, ούτε ο διαρρήκτης κάνει διάρρηξη για να σου τα αρπάξει, δεν σου τα αφαιρεί ο δούλος και δεν τρέπεται σε φυγή· διότι το ταμείο εκείνο είναι άσυλο. Αν, όμως, τα κρύψεις στο σπίτι σου, τότε αφήνεις τα χρήματά σου στη διάθεση και του ληστή και του διαρρήκτη και του φθονερού και του συκοφάντη και του δούλου και είναι εκτεθειμένα σ' οποιαδήποτε ζημιά. Πολλές φορές, λοιπόν, ενώ είναι ασφαλισμένα με αμέτρητες πόρτες και μοχλούς και διέφυγαν τις εξωτερικές βλάβες, δεν διέφυγαν, τελικά, τους φύλακες, και αφού τα πήραν εκείνοι που τα φύλαγαν, τράπηκαν σε φυγή. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)